

Premi Nobel d'Economia 2006, concedit a Edmund S. Phelps

Francesc Xavier Mena López, *catedràtic d'ESADE,*
Universitat Ramon Llull

Abstract

Phelps showed a positive correlation between inflation and the unemployment rate, known as the Philips curve. Phelps explained that inflation could be a phenomenon generated by a wage negotiation. In this sense, the effect of the anti-inflation policy of the 80s and 90s led to a much more favourable relationship between unemployment and inflation rate.

Resum

Edmund S. Phelps, professor de la Universitat de Columbia (Estats Units d'Amèrica del Nord), de setanta-tres anys, ha estat guardonat amb el Premi Nobel d'Economia 2006.

Phelps es féu famós als anys seixanta del segle passat per les seves recerques sobre els efectes de la inflació d'avui sobre la del futur. Aleshores, la inflació era el principal problema de les economies occidentals. Més de trenta anys després, el control de preus es dona per fet i, en general, ha desaparegut la temença a una inflació endèmica que va motivar la implantació d'escales mòbils en la negociació de salaris.

Això té diverses explicacions, des de la integració d'economies com la xinesa en el mercat de treball mundial fins a la destrucció parcial del moviment sindical. Però pocs economistes posaran en dubte que les innovacions teòriques de Phelps han estat decisives. Segons l'explicació de l'Acadèmia que ha atorgat el guardó, Phelps va ensenyar que la baixa inflació d'avui genera expectatives de baixa inflació en el futur, la qual cosa facilita les polítiques amb més impacte sobre la teoria econòmica i sobre la política macroeconòmica.

Phelps va matisar la relació entre atur i inflació, que es basava en l'anomenada corba de Philips, i que postulava una relació lineal entre la taxa d'inflació i la d'atur, en la qual augments de l'atur es consideraven un mecanisme per a baixar la inflació, i a l'inrevés. Afegint a aquesta relació els components d'informació i d'expectatives, Phelps va explicar que la inflació podria convertir-se en un fenomen que es genera a si mateix per mitjà de negociacions salarials que incorporen expectatives de pujades de preus. En aquest sentit, l'efecte de la contundent política antiinflacionista dels anys vuitanta i noranta del segle passat, entre altres factors, ha donat lloc a una nova relació molt més favorable entre atur i inflació.